BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. birželio 15 d.*

Byloje T-177/07

Mediaset SpA, įsteigta Milane (Italija), atstovaujama advokatų K. Adamantopoulos, G. Rossi, E. Petritsi ir A. Nucara, solisitorių D. O'Keeffe ir P. Boyle,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Martenczuk, G. Conte ir E. Righini,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Sky Italia Srl, įsteigtos Romoje (Italija), iš pradžių atstovaujamos advokatų F. E. González Díaz ir D. Gerard, vėliau – F. E. González Díaz,

įstojusios į bylą šalies,

dėl 2007 m. sausio 24 d. Komisijos sprendimo 2007/374/EB dėl valstybės pagalbos Nr. C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kurią Italijos Respublika suteikė skirdama subsidijų skaitmeniniams dekoderiams įsigyti (OL L 147, p. 1), panaikinimo,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. birželio 3 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2003 m. gruodžio 24 d. Įstatymo Nr. 350 dėl valstybės metinio ir daugiamečio biudžeto formavimo nuostatų (*Legge nº 350 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004)*; toliau – 2004 m. Finansų įstatymas) 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„2004 m. kiekvienam transliacijos paslaugų vartotojui, įsigyjančiam arba išsinuomojančiam prietaisą, tinkamą programų transliacijoms, naudojant skaitmenines antžemines technologijas (T-DVB/C-DVB) ir susijusias interaktyvias nekoduotas paslaugas, priimti, bei sumokėjusiam atitinkamą abonentinį mokestį už einamuosius 2004 metus be jokių papildomų mokesčių tiekėjui, skiriama 150 EUR valstybės dotacija. Pagalba suteikiama neviršijant 110 mln. EUR sumos limito.“

2 Pagal 2004 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 311 dėl valstybės metinio ir daugiamečio biudžeto formavimo nuostatų (*Legge nº 311 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2005)*; toliau – 2005 m. Finansų įstatymas) 211 dalį priemonė refinansuota tokia pačia 110 mln. EUR išlaidų suma, tačiau subsidija dekoderiui sumažinta iki 70 EUR.

3 Aptariama schema neteko galios 2005 m. gruodžio 1 d.

4 Televizijos signalų skaitmenizacijos procesas Italijoje buvo pradėtas 2001 m. kovo 20 d. Įstatymu Nr. 66, kuriuo įstatymo galia suteikiama 2001 m. sausio 23 d. dekretui-įstatymui, kuriame nustatomos skubios normos dėl analoginio ir skaitmeninio transliavimo terminų atidėjimo ir transliavimo įrangos atnaujinimo, su pakeitimais (*Legge n° 66 – Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 23 gennaio 2001, n° 5, recante disposizioni urgenti per il differimento di termini in materia di trasmissioni radiotelevisive analogiche e digitali, nonché per il risanamento di impianti radiotelevisivi* (<…>), kuriame buvo numatyta, kad perėjimas prie skaitmeninės televizijos bus baigtas ir analoginis transliavimas visiškai nutrauktas iki 2006 m. gruodžio mėn. Šiuo atžvilgiu šio įstatymo 2a straipsnio 5 punkte buvo nustatyta:

„Nuo 2007 m. televizijos programų ir daugialypės aplinkos transliavimas antžeminiais dažniais turi būti atliekamas tik skaitmenine technologija.“

5 Vėliau analoginės transliacijos nutraukimo data buvo nukelta vėlesniam laikui du kartus – pirmą kartą iki 2008 m., antrą kartą iki 2012 m. lapkričio 30 d.

6 2004 m. gegužės 11 d. *Centro Europa 7 Srl* padavė skundą Europos Bendrijų Komisijai dėl Italijos Respublikos pagal 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalį suteiktos subsidijos tam tikriems antžeminiams skaitmenininiams dekoderiams įsigyti. 2005 m. vasario 10 d. *Centro Europa 7* Komisijai pateikė kitos informacijos ir tvirtino, kad 2005 m. Finansų įstatymo 211 dalyje Italijos vyriausybė numatė refinansuoti aptariamą priemonę.

7 2005 m. gegužės 3 d. *Sky Italia Srl* taip pat pateikė skundą dėl tų pačių 2004 m. Finansų įstatymo ir 2005 m. Finansų įstatymo nuostatų.

8 2005 m. gruodžio 21 d. raštu Komisija pranešė Italijos Respublikai apie savo sprendimą pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą (OL C 118, 2006, p. 10, toliau – sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą) dėl 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies ir 2005 m. Finansų įstatymo 211 dalies. Šiame sprendime Komisija pakvietė suinteresuotąsias šalis pateikti jai pastabas dėl šios priemonės.

9 2007 m. sausio 24 d. Komisija priėmė sprendimą dėl valstybės pagalbos C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), kurią Italijos Respublika suteikė skirdama subsidijų skaitmeniniams dekoderiams įsigyti (OL L 147, 2007, p. 1, toliau – ginčijamas sprendimas).

10 Komisija iš karto pažymėjo, kad aptariama priemonė tiek, kiek ja Italijos Respublika numatė suteikti subsidiją įsigyti 2004 ir 2005 m. tam tikrus skaitmeninius antžeminius dekoderius, yra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojų, siūlančių mokamas televizijos, pavyzdžiui, „pay per view“, paslaugas, ir kabelinių tinklų operatorių, teikiančių mokamas skaitmeninės televizijos paslaugas, naudai.

11 Tada Komisija nusprendė, kad šiai priemonei negalima taikyti nė vienos iš EB 87 straipsnio 3 dalyje numatytų išimčių. Konkrečiai tariant, ji atmetė galimybę taikyti EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatytą išimtį, nes net jei perėjimas nuo analoginio prie skaitmeninio televizijos transliavimo būtų bendrojo intereso tikslas, aptariama priemonė nėra proporcinga siekiant šio tikslo ir neužkerta kelio nereikalingiems konkurencijos iškraipymams. Ši išvada buvo pagrista, be kita ko, tuo, kad aptariama priemonė nėra technologiškai neutrali, nes ji nėra taikoma palydoviniams skaitmeniniams dekoderiams. Tačiau Komisija nusprendė, kad net jei aptariama priemonė būtų laikoma pagalba dekoderių gamintojams, jai galėtų būti taikoma EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte numatyta išimtis, nes ji, pirma, skatino technologijos vystymąsi kalbant apie aukštesnio našumo dekoderių, turinčių standartų, prieinamų visiems gamintojams, formą ir, antra, visi šio tipo dekoderius siūlantys gamintojai, įskaitant ir įsikūrusius kitos valstybėse narėse, galėjo pasinaudoti parama. Galiausiai dekoderių poreikio skatinimas nustačius šią priemonę buvo savaime neišvengiama

bet kokios, technologiniu požiūriu net ir pačios neutraliausios, viešosios politikos, skatinančios perėjimą prie skaitmeninės televizijos, išdava.

12 Todėl Komisija nurodė susigrąžinti taikant aptariamą priemonę išmokėtą pagalbą, kuri pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka ir suteikta neteisėtai. Šiuo tikslu Komisija pateikė tam tikrų su pagalbos sumos apskaičiavimo tvarka susijusių paaiškinimų.

13 Ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje teigiama:

„1 straipsnis

Schema, kurią Italijos Respublika neteisėtai įgyvendino antžeminės skaitmeninės televizijos transliuotojų, teikiančių mokamos televizijos paslaugas, naudai ir kabelinės televizijos operatorių naudai, yra valstybės pagalba, nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

1. Italijos Respublika imasi visų reikiamų priemonių pagalbai, minėtai 1 straipsnyje, susigrąžinti iš gavėjų.

2. Susigrąžinimas vykdomas neatidėliotinai ir nacionalinės teisės nustatyta tvarka su sąlyga, kad pagal ją šį sprendimą galima įgyvendinti nedelsiant ir veiksmingai. Grąžintinos sumos grąžinamos su palūkanomis, kurios skaičiuojamos nuo pagalbos suteikimo gavėjams iki jos susigrąžinimo datos.

3. Grąžintinos palūkanos pagal šio straipsnio 2 dalį skaičiuojamos laikantis tvarkos, nustatytos 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004, įgyvendinančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999, nustatantį išsamias EB [88] straipsnio taikymo taisykles, 9 ir 11 straipsniuose [OL L 140, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 4 t., p. 3].

3 straipsnis

Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Italijos Respublika informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi sprendimui įgyvendinti. Tokia informacija pateikiama prie šio sprendimo pridėtoje anketoje.

Per šio straipsnio 1 dalyje nurodytą terminą Italijos Respublika perduoda dokumentus, patvirtinančius, kad buvo pradėta neteisėtos ir nesuderinamos pagalbos susigrąžinimo iš gavėjų procedūra.

4 straipsnis

Šis sprendimas yra skirtas Italijos Respublikai.“

14 2007 m. sausio 24 d. Sprendimu C (2006) 6630 galutinis Komisija Italijos Respublikos pagal Įstatymą Nr. 226 dėl valstybės metinio ir daugiamečio biudžeto formavimo nuostatų *(Legge nº 266 – Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2006)*; toliau – 2006 m. Finansų įstatymas) suteiktą pagalbą 2006 m. įsigyti skaitmeninius dekoderius su atvirąja taikomųjų programų vartotojo sąsaja (toliau – sprendimas dėl 2006 m.) pripažino suderinama su bendrąja rinka. Kitaip nei ginčijamame sprendime, sprendime dėl 2006 m. nagrinėtos subsidijos buvo pripažintos „technologiškai neutraliomis“, nes jos galėjo būti suteiktos visų skaitmeninių platformų (antžeminių, kabelinių ir palydovinių) dekoderiams, jei jie yra interaktyvūs ir užtikrina sąveiką, t. y. jei jie yra „atviri“, o ne vadinamieji „savi“ dekoderiai.

Procesas ir šalių reikalavimai

15 2007 m. gegužės 23 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė, skaitmeninių antžeminių programų transliuotoja, *Mediaset SpA* pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo.

16 2007 m. rugsėjo 5 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Sky Italia* paprašė leisti įstoti į bylą Komisijos pusėje. 2008 m. sausio 10 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas leido jai įstoti į bylą.

17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

18 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl ieškinio A.8 priedo priimtinumo

Šalių argumentai

19 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, mano, kad ieškinio A.8 priedas „Italijos transliavimo sektorius: trumpas istorinio, teisinio ir rinkos konteksto aprašymas“ (toliau – A.8 priedas) ir visos nuorodos į jį turi būti pripažinti nepriimtinais, o Bendrasis Teismas neturi atsižvelgti į jo turinį. A.8 priede yra keletas faktinių ir teisinių argumentų bei pastabų, kurie nėra paminėti ieškinyje. Todėl šis priedas ir ieškinyje esančios nuorodos į jį pažeidžia Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio 1 dalyje ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą pareigą pačiame ieškinyje išdėstyti ginčo dalyką ir pagrindus, kuriais remiamasi.

20 Ieškovė pažymi, kad visi jos ieškinį grindžiantys pagrindai yra pateikti ieškinyje, todėl Komisijos nurodytas pagrindas dėl A.8 priedo ir nuorodų į jį nepriimtinumo yra netinkamas ir nepagrįstas.

Bendrojo Teismo vertinimas

21 Visų pirma Bendrasis Teismas pažymi, kad ieškinyje yra penkios nuorodos į A.8 priedą, t. y. 11 ir 109 punktuose bei 57, 94 ir 115 išnašose.

22 Dėl pirmojo paminėjimo ieškinio 11 punkte reikia pažymėti, kad jis yra įvadiniame antrajame skyriuje „Faktinis kontekstas“, einančiame prieš trečiąjį skyrių „Panaikinimo pagrindai“. Nuoroda į A.8 priedą siekiama pateikti Bendrajam Teismui trumpą teisinį aprašymą ir su rinka susijusį kontekstą, į kuriuos atsižvelgiant šios priemonės turės būti nagrinėjamos.

23 Todėl šiuo pirmuoju atveju Komisija negali prieštarauti ieškovei, kad daroma nuoroda į A.8 priedą.

24 Kalbant apie keturis paskutinius paminėjimus, esančius trečiojoje dalyje „Panaikinimo pagrindai“, reikia priminti, kad nors ieškinys konkrečiais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas darant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų konkrečias ištraukas, priedai turi tik įrodomąją ir pagalbinę reikšmę (1997 m. lapkričio

7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cipeke prieš Komisiją*, T-84/96, Rink. p. II-2081, 34 punktas). Priedai negali būti naudojami ieškinyje glaustai nurodytiems ieškinio pagrindams išplėtoti nurodant jame nepateiktus reikalavimus ar argumentus. Ieškinyje ieškovas turi tiksliai pateikti reikalavimus, dėl kurių Teismas turi priimti sprendimą, ir bent glaustai išdėstyti teisines ir faktines aplinkybes, kuriomis šie reikalavimai grindžiami (1992 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Daniją*, C-52/90, Rink. p. I-2187, 17 punktas; 1993 m. balandžio 28 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *De Hoe prieš Komisiją*, T-85/92, Rink. p. II-523, 20 punktas ir 2007 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *France Télécom prieš Komisiją*, T-340/03, Rink. p. II-107, 167 punktas).

25 Šiuo atveju Bendrasis Teismas konstatuoja, kad keturiais paskutiniais paminėjimais siekiama, kaip matyti iš ieškovės raštų, iliustruoti ieškinio pagrindus pagrindžiančius argumentus.

26 Taip, pavyzdžiui, 57 išnaša iliustruoja teiginį, kad „pareiga pereiti prie skaitmeninės televizijos yra našta antžeminės televizijos transliuotojams ir ieškovei ir ji netaikoma kitoms įmonėms, veikiančioms naudojant kitas transliavimo platformas“.

27 94 išnaša taip pat iliustruoja teiginį, kad „subsidija kompensavo su pareigų, konkrečiai nustatytų įstatymu ir taikomų tik antžeminei platformai, įgyvendinimu susijusias išlaidas“.

28 Be to, dėl paminėjimo 109 punkte, pažymėtina, kad jame aiškiai teigiama, jog „iš [A.8 priedo] matyti, kad analoginės televizijos transliuotojai nesinaudojo nė mažiausiomis privilegijomis nei dažnių, nei rinkos lygmeniu“.

29 Galiausiai 115 išnaša iliustruoja teiginį, kad „nagrinėjama priemonė yra proporcinga, nes ji apsiriboja papildomomis interaktyvumo ir sąveikos užtikrinimo sąnaudomis bei sąnaudomis, kurių ieškovė patyrė įgyvendindama įstatymo jai konkrečiai nustatytą pareigą“.

30 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad, kitaip nei teigia Komisija, paskutinėmis keturiomis nuorodomis į A.8 priedą siekiama pagrįsti ieškovės raštuose pateiktus argumentus. Be to, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad savo raštuose ieškovė nepateikė ieškinio pagrindo ar argumento santraukos, kurią ji būtų išplėtusi A.8 priede.

31 Todėl Komisija klaidingai teigia, kad A.8 priedą reikia laikyti nepriimtinu ir į jį Bendrasis Teismas neturi atsižvelgti. Taigi šį Komisijos pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl į proceso kalbą neišverstų ieškinio priedų priimtinumo

Šalių argumentai

32 Komisija pažymi, kad kai kuriuos ieškinio priedus – A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 ir A.13 – ieškovė pateikė tik italų kalba, nors, kaip reikalaujama Procedūros

reglamento 35 straipsnio 3 dalyje, prie jų turėjo būti pridėtas vertimas į proceso kalbą.

33 Ieškovė atsikerta, kad tuos ieškinio priedus ji pateiks proceso kalba, kaip numatoma Procedūros reglamento 35 straipsnio 3 dalyje, jei to paprašys Bendrasis Teismas.

Bendrojo Teismo vertinimas

34 Procedūros reglamento 35 straipsnio 3 dalies pirmoje–trečioje pastraipose numatoma:

„Proceso kalba pirmiausia vartojama rašytiniuose šalių pareiškimuose ir atsiliepimuose bei žodiniuose šalių pasisakymuose ir pridedamuose dokumentuose, taip pat Bendrojo Teismo protokoluose ir sprendimuose.

Visi dokumentai ar jų priedai kita nei proceso kalba pateikiami kartu su vertimu į proceso kalbą.

Tačiau, jeigu dokumentas yra didelės apimties, gali būti pateikiami jo ištraukų vertimai. Bendrasis Teismas savo iniciatyva arba vienos iš šalių prašymu gali bet kuriuo metu pareikalauti viso arba papildyto vertimo.“

35 Be to, Nurodymų Pirmosios instancijos teismo kancleriui (OL L 232, 2007, p. 1) 7 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje numatoma:

„Jeigu nepateiktas dokumentų, pridėtų prie pareiškimo ar procesinio dokumento, vertimas į proceso kalbą ir jeigu toks vertimas yra reikalingas tinkamai proceso eigai, Teismo kancleris paprašo atitinkamos šalies jį pateikti."

36 Šiuo atveju visų pirma reikia pažymėti, kad Komisija nepaprašė Bendrojo Teismo, kad jis iš ieškovės pareikalautų pateikti A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 ir A.13 priedų vertimus į proceso kalbą. Iš tikrųjų Komisija tik tarp kitko atsiliepimo į ieškinį 15 išnašoje pažymėjo, kad šiuos ieškinio priedus ieškovė pateikė tik italų kalba, nepridėdama vertimo į proceso kalbą.

37 Be to, priešingai nei teigia Komisija, atsižvelgiant į Procedūros reglamento ir Nurodymų kancleriui nuostatų tikslą, reikia pripažinti, kad, nesant šalies atitinkamo prašymo, kancleris tokį prašymą turi pateikti tik tada, kai vertimas į proceso kalbą pasirodo būtinas siekiant užtikrinti sklandžią proceso eigą (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Puente Martín prieš Komisiją*, T-29/01, Rink. VT p. I-A-157 ir II-833, 40 punktą).

38 Šiuo atveju šalims nepateikus atitinkamo prašymo, Bendrasis Teismas nemanė esant būtina prašyti į proceso kalbą išversti A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 ir A.13 priedus dėl toliau nurodomų priežasčių. Pirma, A.1–A.4 priedai buvo pateikti laikantis proceso reikalavimų, kad būtų galima identifikuoti šalis ir jų atstovus. Antra, A.7 priede pateiktas dokumento, kuris ginčijamas šiuo ieškiniu dėl panaikinimo, tekstas. Šis dokumentas, paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* pareiškus šį ieškinį,

buvo išverstas į visas oficialiąsias Sąjungos kalbas, įskaitant ir šio proceso kalbą. Trečia, A.11, A.12 ir A.13 prieduose pateikiamos reikšmingos nacionalinės teisės nuostatos. Taigi šios nuostatos buvo nagrinėjamos ir net detaliai cituotos ginčijamo sprendimo 7, 6 ir 10 konstatuojamosiose dalyse ir tai leidžia manyti, kad šio sprendimo autorė gali suprasti jų turinį.

39 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Komisija nepagrįstai priekaištauja ieškovei, kad ji nepateikė A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 ir A.13 priedų vertimo į proceso kalbą.

Dėl ieškinio pagrindų

40 Grįsdama savo ieškinį ieškovė ieškinyje remiasi keturiais pagrindais, susijusiais su: i) EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ii) akivaizdžia vertinimo klaida ir akivaizdžia teisės klaida pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka, iii) EB 253 straipsnio pažeidimu ir iv) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 14 straipsnio ir teisėtų lūkesčių bei teisinio saugumo principų pažeidimu.

41 Per posėdį ieškovė nurodė pagrindą, grindžiamą Komisijos padaryta akivaizdžia vertinimo klaida apibrėžiant 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

42 Pirmiausia reikia išnagrinėti šio ieškinio pagrindo priimtinumą, o paskui nuspręsti dėl ieškinio stadijoje pateiktų keturių pagrindų pagrįstumo.

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida apibrėžiant 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, priimtinumo

Šalių argumentai

43 Per posėdį ieškovė aiškiai ginčijo faktinę aplinkybę, kad pagal 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalį skaitmeninės televizijos transliuotojai per palydovą esą negali pasinaudoti nagrinėjama priemone. Atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, kokioje rašytinio proceso stadijoje ji pateikė šį kaltinimą, ji nurodė dubliko 69 ir paskesnius punktus bei 76 punktą.

44 Per posėdį Bendrajam Teismui paprašius pateikti pastabas dėl šio ieškovės prieštaravimo, Komisija ir *Sky Italia* teigė, kad jis turi būti pripažintas nepriimtinu, nes yra pateiktas pavėluotai.

Bendrojo Teismo vertinimas

45 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatas ieškinyje turi būti nurodomas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

46 Šiuo atveju, kaip matyti iš ieškovės pareiškimų per posėdį, ji šį pagrindą pateikė ne ieškinyje, bet dublike. Be to, ieškovė netvirtina, kad šis ieškinio pagrindas grindžiamas teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

47 Todėl, remiantis šio sprendimo 45 punkte Procedūros reglamento nuostatomis, ieškinio pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida apibrėžiant 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu

48 Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nusprendus, kad nagrinėjama priemonė yra valstybės pagalba šio straipsnio prasme. Jį sudaro keturios dalys, susijusios su i) netiesioginio naudos gavėjo sąvoka, ii) ekonominio pranašumo nebuvimu, iii) nagrinėjamos priemonės atrankinio pobūdžio nebuvimu ir galiausiai iv) konkurencijos iškraipymo nebuvimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su ekonominio pranašumo nebuvimu

— Šalių argumentai

49 Visų pirma ieškovė mano, kad aptariama priemonė jai nesuteikė jokio ekonominio pranašumo ir, pavyzdžiui, nesukūrė komercinės galimybės. Iš tikrųjų ginčijamame sprendime Komisija klaidingai ir nepateikdama įrodymų teigia, kad ši priemonė leido transliuotojams išvengti su dekoderių subsidijavimu susijusių išlaidų, ir šią komercinę praktiką klaidingai laiko paplitusia rinkoje. Pasak ieškovės, šis teiginys yra teisingas tik abonentinės televizijos operatorių atžvilgiu, nes jie turi stabilius sutartinius santykius su savo abonentais. Jei nebūtų tokių stabilių sutartinių santykių, skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojai būtų visai nesuinteresuoti subsidijuoti sąveiką užtikrinančių dekoderių įsigijimą. Iš tikrųjų tokiu atveju jiems galėtų iškilti parazitavimo rizika ta prasme, kad jų konkurentai lygiai taip pat pasinaudotų subsidija.

Aptariama priemonė greičiau buvo naudinga vartotojams, kurie gali įsigyti atviros technologijos dekoderius.

50 Antra, ieškovė teigia, kad aptariama priemonė jai nesuteikė jokio pranašumo geresnio įsiskverbimo į mokamos televizijos rinką ar auditorijos sukūrimo atžvilgiu. Šiuo klausimu ji nesutinka, kad aptariama priemonė jai leido sukurti mokamos televizijos auditoriją ar mažesnėmis sąnaudomis patekti į mokamos televizijos rinką. Pirmiausia, transliuojamų programų kokybė ir charakteristikos nulemia vartotojų pasirinkimą. Be to, aptariamos priemonės suteiktu pranašumu galėjo pasinaudoti visi, net ir potencialūs antžeminės skaitmeninės televizijos, operatoriai. Galiausiai aptariama priemonė užtikrina ir garantuoja, kad pereinant prie skaitmeninės televizijos ir toliau išliktų visiems prieinamos ir nemokamos analoginės televizijos modelis.

51 Be to, Komisija neatsižvelgė į ieškovės atliekant skaitmenizaciją prisiimtas investicijas, kurios dar skirtos ir sąnaudoms, atsiradusioms dėl pradedamų teikti mokamos televizijos paslaugų, padengti. Ieškovė taip pat teigia, kad Komisijos minimais pranašumais būtų galėjęs pasinaudoti bet kuris skaitmeninės antžeminės mokamos televizijos transliuotojas, įskaitant ir būsimus konkurentus rinkoje, ir kad tai būdinga bet kokiai skaitmeninei televizijai skirtai priemonei, įskaitant ir technologiniu požiūriu pačią neutraliausią.

52 Trečia, ieškovė teigia, kad subsidija atitinka sąveiką užtikrinančių ir interaktyvių dekoderių papildomas sąnaudas, ką, beje, ginčijamo sprendimo 85 konstatuojamojoje dalyje pripažino Komisija.

53 Ieškovė teigia, kad *Sky Italia* pateikti argumentai, susiję su pranašumais, kuriais ji esą pasinaudojo, t. y. patekimu „be rizikos“ į naują rinką, valdžios institucijų komercine parama ir priėjimu prie kapitalo už mažą kainą, turi būti pripažinti nepriimtinais ar bet kuriuo atveju atmesti kaip nepagrįsti.

54 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, prašo šią ieškinio pagrindo dalį atmesti.

— Bendrojo Teismo vertinimas

55 Visų pirma prieš nusprendžiant dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies ir kitų trijų šio pagrindo dalių pagrįstumo, reikia išnagrinėti 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies ir 2005 m. Finansų įstatymo 211 dalies apimtį, kad būtų galima atsakyti į klausimą, ar aptariama priemonė galėjo būti taikoma tiek skaitmeninei antžeminei platformai, tiek skaitmeninei palydovinei platformai.

56 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad pagal 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį kiekvienam transliacijos paslaugų vartotojui, įsigijusiam arba išsinuomojusiam prietaisą, tinkamą programų transliacijoms, naudojant skaitmenines antžemines technologijas ir susijusias interaktyvias nekoduotas paslaugas, priimti, bei sumokėjusiam atitinkamą einamųjų metų abonentinį mokestį be jokių papildomų mokesčių tiekėjui, turėjo būti skirta 150 EUR valstybės dotacija (2005 m. Finansų įstatyme sumažinta iki 70 EUR).

57 Atsižvelgiant į šias nuostatas reikia konstatuoti, kad, kaip teisingai ginčijamo sprendimo 7 konstatuojamojoje dalyje teigė Komisija, aptariama priemone buvo galima pasinaudoti, tik jei tenkinamos kelios kumuliatyvios sąlygos, tarp kurių buvo sąlyga įsigyti arba išsinuomoti prietaisą, tinkamą programų transliacijoms naudojant skaitmenines antžemines technologijas priimti.

58 Maža to, Bendrasis Teismas pažymi, kad ieškinio 122 punkte ieškovė aiškiai kaltina Komisiją priėmus du sprendimus: ginčijamą sprendimą ir sprendimą dėl 2006 m., kuriuose yra prieštaravimų tarp aptariamos priemonės ir 2006 m. Finansų įstatyme numatytos priemonės, nors, jos teigimu, abi buvo suteiktos iš esmės panašiomis faktinėmis aplinkybėmis. Grįsdama šį kaltinimą, ji tvirtina, kad vienintelė priežastis, dėl kurios Komisijos ginčijamame sprendime padaryta išvada dėl nesuderinamumo paskui buvo pakeista sprendime dėl 2006 m., yra ta, jog Italijos teisės aktų leidėjas įstatymą papildė žodžiais, kad konkrečiai būtų apimti ir transliuotojai per palydovą.

59 Iš ieškinio 122 punkto matyti, kad ieškovė neginčija, jog priimdamas 2006 m. Finansų įstatymą teisės aktų leidėjas nusprendė esant būtina į nuostatas, apibrėžiančias aptariamos priemonės taikymo sritį, aiškiai įtraukti transliuotojus per palydovą.

60 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad aptariama priemonė akivaizdžiai negalėjo būti naudinga vartotojui, nusprendusiam įsigyti arba išsinuomoti prietaisą, tinkamą programų transliacijoms naudojant tik skaitmenines palydovines technologijas priimti. Todėl pagalbos priemonių, susijusių su skaitmeninės televizijos rinka, atžvilgiu ši priemonė neatitiko Komisijos nustatyto technologinio neutralumo reikalavimo.

61 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, klausimas, ar transliuotojai tikrai būtų finansavę dekoderių įsigijimą, nėra svarbus vertinant šios priemonės kvalifikavimą kaip valstybės pagalbos.

62 Iš tikrųjų šiuo atžvilgiu svarbu tai, ar dekoderių subsidijavimas suteikė pranašumą tokiems antžeminės televizijos transliuotojams kaip ieškovė. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 82–95 konstatuojamosiose dalyse Komisija detaliai išdėstė visas priežastis, dėl kurių, kaip ji pati mano, aptariama pagalbos priemonė sudaro antžeminės televizijos transliuotojams suteiktą ekonominį pranašumą. Šiuo klausimu ji konkrečiai ir teisingai pažymėjo, kad auditorijos plėtra yra pagrindinė televizijos programų transliuotojų komercinės veiklos dalis. Be to, Bendrasis Teismas pažymi, kad Komisija nurodė priežastis, dėl kurių ji teisingai manė, kad aptariama pagalbos priemonė, pirma, skatino vartotojus pereiti nuo analoginio prie skaitmeninio antžeminio būdo ir kartu sumažino išlaidas, kurių skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojai būtų turėję patirti, ir, antra, leido šiems transliuotojams sustiprinti savo poziciją rinkoje prekės ženklo įvaizdžio ir klientų išlaikymo atžvilgiu, palyginti su naujais konkurentais.

63 Dėl tos pačios priežasties reikia atmesti ieškovės argumentą, kad antžeminės televizijos transliuotojai visai nebuvo suinteresuoti subsidijuoti dekoderius, nes jie susidurtų su parazitavimo rizika dėl to, kad jų konkurentai lygiai taip pat būtų galėję pasinaudoti subsidija. Bet kuriuo atveju tai, kad ieškovė subsidijos suteiktu pranašumu naudojasi kartu su kitais transliuotojais, iš šios priemonės neatima pranašumo jos atžvilgiu savybės.

64 Tai, kad aptariama priemonė yra labai naudinga vartotojams, nes ji pažangiausių dekoderių kainas priartina prie bazinių dekoderių kainų, taip pat neturi jokios įtakos

faktui, kad ši priemonė suteikia pranašumą antžeminės televizijos transliuotojams ir kabelinės televizijos operatoriams.

65 Dėl argumento, kad vartotojų pasirinkimą lemia ne dekoderio kaina, o transliuojamų programų charakteristikos, Bendrasis Teismas mano, jog nors šios charakteristikos gali turėti įtakos televizijos žiūrovų pasirinkimui, dekoderio kaina vis dėlto yra lemiamas kriterijus, į kurį atsižvelgia televizijos žiūrovai priimdami sprendimą. Šiuo atveju dėl tiesiogiai vartotojams suteiktos subsidijos sumažėjo prietaiso, tinkamo programų transliacijoms naudojant skaitmenines antžemines technologijas priimti, įsigijimo arba nuomos kainos. Taigi toks kainos sumažinimas gali turėti įtakos kainoms jautraus vartotojo pasirinkimui.

66 Dėl argumento, kad aptariama priemonė garantuoja, jog pereinant prie skaitmeninės televizijos išliktų visiems prieinamos ir nemokamos analoginės televizijos modelis, reikia pažymėti, kad ši aplinkybė negali turėti įtakos aptariamos priemonės kvalifikavimui kaip valstybės pagalbos EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Ši aplinkybė geriausiu atveju galėtų būti elementas, į kurį reikėtų atsižvelgti vertinant aptariamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalį.

67 Dėl tos pačios priežasties reikia atmesti ieškovės argumentą, kad subsidija buvo būtina, nes įprastomis komercinėmis aplinkybėmis ji nebūtų savanoriškai padengusi papildomų išlaidų, reikalingų sąveiką užtikrinantiems dekoderiams įsigyti.

68 Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir nesant reikalo priimti sprendimo dėl *Sky Italia* argumentų priimtinumo ir pagrįstumo, darytina išvada, kad Komisija teisingai nusprendė,

jog aptariama priemonė skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojams ir kabelinės televizijos operatoriams, kuriems priklauso ieškovė, leido pasinaudoti pranašumu EB 87 straipsnio 1 dalies prasme transliuotojų per palydovą atžvilgiu, ir todėl pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su netiesioginio naudos gavėjo sąvoka

— Šalių argumentai

69 Ieškovė tvirtina, kad remdamasi 2000 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Vokietija prieš Komisiją* (C-156/98, Rink. p. I-6857) ir 2002 m. birželio 13 d. Sprendimu *Nyderlandai prieš Komisiją* (C-382/99, Rink. p. I-5163) Komisija klaidingai manė, kad aptariama priemonė, kurios tiesioginiai naudos gavėjai yra galutiniai vartotojai, suteikia pranašumą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, kuriuo netiesiogiai pasinaudoja kai kurie ūkio subjektai.

70 Pirma, ieškovė teigia, kad šioje byloje šie du sprendimai yra nereikšmingi. Iš tikrųjų tiesioginiai naudos gavėjai turėtų būti vertinami kitaip, kai tiesioginę naudą gauna atskiri vartotojai, o ne įmonės. Kadangi tiesioginiai ir pirmieji aptariamos priemonės naudos gavėjai nevykdo ekonominės veiklos, ši priemonė savaime nepatenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

71 Antra, ieškovė teigia, kad priežastis, dėl kurios Komisija savavališkai nusprendė apriboti netiesioginių naudos gavėjų sąvoką taip, kad į ją patektų tik skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojai ir kabelinės televizijos operatoriai, kurie teikia mokamos televizijos paslaugas, nėra aiški. Ji teigia, kad skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojai ir kabelinės televizijos operatoriai bendrai irgi gali netiesiogiai pasinaudoti aptariama priemone. Be to, ieškovė teigia, kad Komisija savavališkai į aptariamos priemonės naudos gavėjų kategoriją neįtraukė dekoderių gamintojų.

72 Dubliko stadijoje ieškovė pažymi, kad ji neginčija galimybės, jog valstybės pagalba gali pasinaudoti netiesioginiai naudos gavėjai, bet ji ginčija netiesioginio naudos gavėjo sąvokos taikymo sąlygų įgyvendinimą ginčijamame sprendime.

73 Pirma, Komisija tvirtina, kad EB 87 straipsnio 1 dalyje nenustatytas joks reikalavimas dėl to, kaip turi būti suteikta pagalba. Antra, 87 straipsnio 2 dalies a punktas būtų visiškai nereikalingas, jei, kaip tvirtina ieškovė, pirmiausia vartotojams suteikta pagalba negalėtų būti laikoma valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Trečia, ieškovės požiūrį paneigia 69 punkte minėtas Sprendimas *Nyderlandai prieš Komisiją*, kuriame patvirtinama, kad tiek tiesioginis, tiek ir netiesioginis naudos gavėjas gali būti laikomas valstybės pagalbos gavėju EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Ketvirta, Komisija tvirtina, kad jei būtų vadovaujamasi ieškovės logika, kad pagalba vartotojams niekada negali būti laikoma valstybės pagalba, valstybės pagalbos normas būtų galima lengvai apeiti suteikiant vartotojams subsidijas su sąlyga, kad jie pirks tam tikras prekes ar paslaugas. Penkta, Komisija ginčija ieškovės teiginį, kad ji esą savavališkai nusprendė susiaurinti netiesioginių naudos gavėjų sąvoką ir apimti tik antžeminės ir kabelinės televizijos transliuotojus, siūlančius mokamos televizijos paslaugas.

— Bendrojo Teismo vertinimas

74 Šalys sutaria, kad aptariama priemone tiesiogiai nesinaudojo skaitmeninės televizijos rinkoje veikiantys ūkio subjektai, kaip antai ieškovė.

75 Vis dėlto reikia priminti, kad EB 87 straipsniu draudžiama valstybės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma teikiama pagalba, neatsižvelgiant į tai, ar su pagalba susijęs pranašumas suteikiamas tiesiogiai, ar netiesiogiai. Teismų praktikoje pripažinta, kad tiesiogiai suteiktas pranašumas tam tikriems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nebūtinai yra įmonės, gali būti netiesioginis pranašumas, taigi ir valstybės pagalba, kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie yra įmonės (2009 m. kovo 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, T-424/05, nepaskelbtas Rinkinyje, 108 punktas).

76 Ieškovės tezę, kad vartotojams suteikta subsidija negali būti kvalifikuojama kaip valstybės pagalba ūkio subjektų, tiekiančių vartojimo prekes ar teikiančių tokias paslaugas, naudai, paneigia ir EB 87 straipsnio 2 dalies a punktas, pagal kurį socialinio pobūdžio pagalba individualiems vartotojams, jei ji teikiama nediskriminuojant atitinkamų gaminių dėl jų kilmės, yra suderinama su bendrąja rinka. Iš tikrųjų, kaip teigia Komisija, jei būtų pritarta ieškovės tezei, ši nuostata būtų perteklinė.

77 Galiausiai ieškovės kaltinimą dėl to, kad neaiškios priežastys, dėl kurių Komisija susiaurino netiesioginių naudos gavėjų sąvoką iki antžeminių ir kabelinės televizijos transliuotojų, siūlančių mokamos televizijos paslaugas, reikia atmesti kaip netinkamą. Iš tikrųjų net jei, kaip teigia ieškovė, Komisija turėjo nuspręsti, kad visi skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojai ir kabelinės televizijos operatoriai gali netiesiogiai pasinaudoti aptariama priemone, reikia konstatuoti, kad tai nedaro jokios

įtakos faktui, jog aptariama priemone, kaip teigiama šio sprendimo 55–60 punktuose, negalėjo pasinaudoti transliuotojai per palydovą.

78 Dėl tos pačios priežasties kaip netinkamą reikia atmesti kaltinimą, kad Komisija savavališkai į aptariamos priemonės naudos gavėjų kategoriją neįtraukė dekoderių gamintojų.

79 Remiantis tuo, kas pasakyta, darytina išvada, kad Komisija ieškovę teisingai kvalifikavo kaip netiesioginę aptariamos priemonės naudos gavėją. Todėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su aptariamos priemonės neatrankiniu pobūdžiu

— Šalių argumentai

80 Ieškovė teigia, kad nusprendusi, jog dėl tariamai diskriminacinio pobūdžio aptariama priemonė yra atrankinio pobūdžio, Komisija padarė teisės klaidą. Iš tikrųjų Komisija supainiojo atrankinio pobūdžio sąvoką su tariama diskriminacija, nes ji tinkamai neįrodė, kad buvo tenkinamas atrankinio pobūdžio kriterijus.

81 Komisija tvirtina, kad šis ieškovės teiginys nepagrįstas jokiais įrodymais. Pranašumo, kurį aptariama priemonė suteikia skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojams bei mokamos kabelinės televizijos operatoriams, atrankinį pobūdį įrodo tai,

kad jokia kita įmonė ir konkrečiai transliuotojai per palydovą negalėjo ja pasinaudoti. Todėl pirmojo ieškinio pagrindo trečia dalis taip pat nepagrįsta.

— Bendrojo Teismo vertinimas

82 Visų pirma reikia pažymėti, kad per posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, kuriuo prašyta paaiškinti pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį pagrindžiančius argumentus, ieškovė pasakė, kad, kitaip nei atrankinio pobūdžio, kuris yra esminis elementas priemonę kvalifikuojant kaip valstybės pagalbą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, diskriminavimo šis straipsnis neapima. Ieškovė pridūrė, kad Komisija supainiojo diskriminavimą ir atrankinį pobūdį ir kad ji nebuvo neutrali technologijos požiūriu tvirtindama, jog egzistavo diskriminacija.

83 Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Pagal teismo praktiką ši santrauka turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų parengti atsiliepimą, o Bendrasis Teismas priimtų sprendimą, jei įmanoma, be jokios kitos papildomos informacijos (1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Asia Motor France ir kt. prieš Komisiją*, T-387/94, Rink. p. II-961, 106 punktas ir 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Dubois et Fils prieš Tarybą ir Komisiją*, T-113/96, Rink. p. II-125, 29 punktas). Siekiant užtikrinti teisinį saugumą bei gerą teisingumo vykdymą tam, kad ieškinys būtų pripažintas priimtinu, reikia, kad jį grindžiančios pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės bent trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai išplauktų iš jo paties teksto (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 25 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *RJB Mining prieš Komisiją*, T-110/98, Rink. p. II-2971, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2003 m. balandžio

10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Travelex Global and Financial Services ir Interpayment Services prieš Komisiją*, T-195/00, Rink. p. II-1677, 26 punktą).

84 Šiuo atveju ieškovės pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį pagrindžiantys tiek rašytiniai, tiek ir per posėdį pateikti argumentai neatitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytų aiškumo ir tikslumo reikalavimų. Iš tikrųjų ieškovė niekur nepaaiškina, kodėl tai, kad pagalba taikoma diskriminaciškai, t. y. kad ja, kaip aptariamos priemonės atžvilgiu šio sprendimo 57 ir 60 punktuose konstatavo Bendrasis Teismas, gali pasinaudoti tik tam tikros įmonių kategorijos, neleidžia teigti, kad ji yra atrankinio pobūdžio EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.

85 Todėl pirmojo ieškinio pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su konkurencijos iškraipymu

— Šalių argumentai

86 Visų pirma ieškovė teigia, kad nusprendusi, jog aptariama priemonė iškraipo konkurenciją bendrojoje rinkoje, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

87 Pirma, ieškovė tvirtina, kad visi transliuotojai per palydovą, įskaitant *Sky Italia*, galėjo pasinaudoti subsidija, pasiūlydami dekoderius „hibridus“, t. y. antžeminius ir kartu palydovinius dekoderius. Tokiu atveju subsidija būtų padengusi papildomas išlaidas, susijusias su technologijos, reikalingos antžeminės televizijos signalui priimti, įrengimu. Bet kuriuo atveju tai, kad *Sky Italia* rezultatai atitinkamoje rinkoje išliko puikūs, rodo, kad subsidijos faktiškai nepaveikė jos situacijos.

88 Antra, vertinant konkurencijos iškraipymo nebuvimą reikėtų atsižvelgti į tai, kad palydovinės transliacijos platformoms taikomas pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) tarifas yra geresnis nei antžeminio transliavimo platformoms taikomas tarifas. Aptariama priemonė kompensuoja ekonominį pranašumą, kurį pirmosioms platformoms suteikia sumažintas PVM tarifas. Grįsdama šį argumentą ieškovė nurodo skundą dėl Bendrijos teisės pažeidimo ir kitą 2007 m. kovo 13 d. Komisijai pateiktą skundą dėl valstybės pagalbos. Ieškovė prašo Bendrojo Teismo *Sky Italia* prieštaravimą dėl priimtinumo, pateiktą dėl argumento, susijusio su mokestine lengvata, kuria naudojasi transliuotojai per palydovą, atmesti kaip nepriimtiną dėl to, kad pati Komisija, kurią palaiko *Sky Italia*, nepareiškė šio prieštaravimo.

89 Trečia, ieškovė teigia, kad, priešingai, nustatydama konkurencinius apribojimus palydovinei platformai, aptariama priemonė leido plėtoti konkurenciją. Be to, aptariama priemonė leidžia vartotojams už tą pačią kainą naudoti dekoderius, kurie suteikia daug platesnę pasiūlą. Galiausiai technologijos, kuri yra nuosavybės teisės objektas, neįtraukimas yra būdingas bendrojo intereso tikslui, kuriuo siekiama skatinti atvirus standartus, ir nepažeidžia konkurencijos. Vienintelis konkurencijos tarp palydovinių ir antžeminių platformų iškraipymas yra nukreiptas prieš antžeminius transliuotojus dėl to, kad *Sky Italia* nusprendė uždrausti tretiesiems asmenims naudotis jos kodavimo technologija.

90 Ketvirta, ieškovė kaltina Komisiją dėl to, kad ji priėmė du sprendimus: ginčijamą sprendimą ir sprendimą dėl 2006 m., kuriuose yra prieštaravimų dėl aptariamos priemonės ir 2006 m. Finansų įstatyme numatytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, nors jie priimti iš esmės panašiomis faktinėmis aplinkybėmis. Grįsdama šį kaltinimą, ji tvirtina, kad vienintelė priežastis, dėl kurios Komisijos ginčijamame sprendime padaryta išvada dėl nesuderinamumo paskui buvo pakeista sprendime dėl 2006 m., yra ta, kad Italijos teisės aktų leidėjas įstatymą papildė žodžiais, kad konkrečiai būtų apimti ir transliuotojai per palydovą.

91 Penkta, dubliko stadijoje ieškovė, remdamasi 2007 m. rugsėjo 25 d. Komisijos sprendimu C (2007) 4286 galutinis dėl pagalbos (N 103/2007) įsigyjant skaitmeninius dekoderius ir adaptuojant antenas Sorijos provincijoje (toliau – Sprendimas *Sorija*), Komisijai taip pat priekaištauja dėl to, kad ginčijamą sprendimą ji priėmė savavališkai. Iš tikrųjų ji pažymi, kad Sprendimo *Sorija* 16 punkte Komisija nagrinėtą priemonę pripažino suderinama su bendrąja rinka dėl to, kad buvo užtikrintas technologinis neutralumas, nes „subsidijuojamais dekoderiais galima priimti transliavimo signalus ne tik skaitmeninės antžeminės televizijos technologija (ATT), bet ir kabeliais, per palydovą ir (ar) internetą“. Ieškovės teigimu, Sprendime *Sorija* nagrinėtoje priemonėje buvo numatyta, jog ja pasinaudoti galima, tik jei ATT dekoderiai yra interaktyvūs ir užtikrina sąveiką bei gali priimti, kaip šiuo atveju, ir kitų platformų signalus.

92 Antra, aptariama priemonė nepažeidžia vienodo skaitmeninės televizijos transliuotojų vertinimo principo. Iš tikrųjų skirtingą skaitmeninių platformų vertinimą pateisina tai, kad jų situacija yra skirtinga. Bet kuriuo atveju galimas šio principo pažeidimas yra objektyviai pateisinamas, atsižvelgiant į skatinant atvirus standartus egzistavusias realias atitinkamos rinkos charakteristikas. Ieškovės teigimu, palydovinė platforma kaip tik nebuvo aiškiai įtraukta dėl to, kad nebuvo nei šios rūšies pasiūlos, grindžiamos atviru standartu, nei mažiausios tikimybės, jog tokia pasiūla atsiras per trumpą

aptariamos priemonės taikymo laikotarpį. Be to, ieškovė teigia, kad palydovinės televizijos rinkai buvo būdinga tai, jog joje veikė faktinį monopolį turinti įmonė *Sky Italia*, galinti neleisti patekti į rinką. Galiausiai ji pažymi, kad po 2006 m. Finansų įstatymu atlikto pakeitimo, padaryto tam, kad būtų galima subsidijuoti visus sąveiką užtikrinančius dekoderius, *Sky Italia* neturėjo dekoderių, kuriems galėjo būti panaudota subsidija.

93 Trečia, ieškovė teigia, jog kadangi ginčijamame sprendime aiškiai neatsakoma į klausimą, ar aptariamos priemonės nesuderinamumą su bendrąja rinka lėmusi problema buvo susijusi su technologiniu neutralumu, ar su tariamai mažiau kainuojančiu patekimu į atitinkamą rinką, Komisija pažeidė teisinio saugumo principą. Grįsdama šį argumentą ieškovė daro nuorodą į prie ketvirtojo ieškinio pagrindo pateiktus argumentus.

94 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, tvirtina, pirma, kad ieškovė nepateikia tariamai akivaizdžios vertinimo klaidos, kurią ji esą padarė nusprendusi, kad aptariama priemonė iškraipo konkurenciją ir palaiko skaitmeninės antžeminės televizijos transliuotojus, įrodymo. Antra, ieškovė klaidingai tvirtina, kad skirtingą skaitmeninių platformų vertinimą pateisina tai, kad jų situacija yra skirtinga. Ieškovė taip pat klaidingai remiasi aplinkybe, kad tuo metu, kada buvo priimta aptariama priemonė, neegzistavo palydovinių dekoderių, grindžiamų atviru standartu, pasiūla. Trečia, ginčijamame sprendime Komisija aptariamą priemonę pripažino nesuderinama su bendrąja rinka dėl to, kad ja nebuvo laikomasi technologinio neutralumo. Todėl ji patvirtino savo nusistovėjusią poziciją, kad valstybės pagalbos, skirtos pereiti prie skaitmeninės televizijos, suderinamumas su bendrąja rinka priklauso nuo to, ar yra laikomasi technologinio neutralumo principo.

— Bendrojo Teismo vertinimas

95 Pirma, kalbant apie argumentą, jog *Sky Italia* galėjo pasinaudoti aptariama priemone pasiūlydama dekoderius „hibridus“, reikia pažymėti, kad šis argumentas pabrėžia šios priemonės atrankinį pobūdį. Iš tikrųjų, jei transliuotojai per palydovą, kaip antai *Sky Italia*, siūlytų dekoderius „hibridus“, tai reikštų papildomas išlaidas, kurios būtų įtrauktos į pardavimo vartotojams kainą ir kurias geriausiu atveju kompensuotų aptariama priemonė, kuria pastarieji naudojasi. Taigi transliuotojai per palydovą atsidurtų blogesnėje padėtyje, palyginti su antžeminės televizijos ir kabelinės televizijos transliuotojais, nes pastarieji neturėtų į dekoderių pardavimo vartotojams, kurie naudojasi priemone, kainą įtraukti kokių nors papildomų išlaidų. Todėl šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

96 Be to, aplinkybė, jog po 2006 m. Finansų įstatymu atlikto pakeitimo, padaryto tam, kad būtų galima subsidijuoti visus sąveiką užtikrinančius dekoderius, *Sky Italia* neatsisakė nuosavos technologijos dekoderių ir nepradėjo naudoti dekoderių, kurie galėjo būti subsidijuojami, yra nereikšminga. Iš tikrųjų, kaip pažymėjo Komisija ginčijamo sprendimo 110 konstatuojamojoje dalyje, neatmestina, kad tai yra tokia strategija, kuri gali priklausyti nuo daugelio veiksnių, pavyzdžiui, nuo anksčiau įmonės atliktų investicijų ir nuo pasirinkimo laukti Komisijos sprendimo dėl naujos priemonės tinkamumo.

97 Antra, dėl argumento, kad palydovinės platformos konkurencijos ribojimų nustatymas konkurenciją padarė didesnę, Bendrasis Teismas mano, jog šį argumentą pagrindžiančia logika ieškovė pripažįsta, kad konkurencija egzistuoja tarp antžeminių ir palydovinių platformų ir ją veikia aptariama priemonė.

98 Be to, kalbant apie ieškovės argumentus, grindžiamus įvairiomis aplinkybėmis, kurios iškraipo konkurenciją palydovinės platformos naudai, reikia konstatuoti, kad šie argumentai yra nereikšmingi vertinant, ar aptariama priemonė iškraipo ar gali iškraipyti konkurenciją atitinkamoje rinkoje.

99 Trečia, ieškovės teiginys, kad ginčijamas sprendimas ir sprendimas dėl 2006 m. buvo priimti panašiomis aplinkybėmis, yra akivaizdžiai neteisingas. Iš tikrųjų, kaip konstatavo Bendrasis Teismas šio sprendimo 57–60 punktuose, palydoviniams dekoderiams aptariama priemonė negalėjo būti taikoma. Tačiau, kaip matyti iš ieškinio 122 punkto, 2006 m. Finansų įstatymas buvo taikomas ir palydoviniams dekoderiams.

100 Ketvirta, Bendrasis Teismas mano, kad argumentui dėl ginčijamo sprendimo savavališko pobūdžio atsižvelgiant į Sprendimą *Sorija*, pagal kurį tame sprendime nagrinėtų priemonių taikymo sąlygos buvo tos pačios kaip ir aptariamos priemonės, negalima pritarti.

101 Žinoma, šio sprendimo 91 punkte pacituoti Sprendimo *Sorija* 16 punkte Komisijos vartoti žodžiai galėjo suklaidinti ieškovę dėl tame sprendime nagrinėtos priemonės taikymo srities.

102 Vis dėlto, kaip teigia Komisija, reikia konstatuoti, kad Sprendimo *Sorija* 58 konstatuojamojoje dalyje vartojami žodžiai ir prie tripliko pridėto rašto turinys leidžia pašalinti bet kokius neaiškumus šiuo atžvilgiu.

103 Iš tikrųjų, kaip matyti iš Sprendimo *Sorija* 58 konstatuojamosios dalies, Komisija aiškiai konstatavo, kad tame sprendime nagrinėta priemonė leido vartotojams pasinaudojant subsidija įsigyti bet kokios rūšies dekoderį, nesvarbu, kokią platformą

vartotojas nuspręs naudoti (antžeminę, kabelinę, palydovinę ar plačiajuostį internetą). Taigi ji aiškiai nusprendė, kad šia priemone paisoma technologinio neutralumo principo.

104 Be to, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, kaip ieškovei neprieštaraujant tvirtina Komisija, prieš priimdama Sprendimą *Sorija* Komisija nustatė, kad aptariama priemone laikomasi technologinio neutralumo kriterijaus. Iš prie tripliko pridėto rašto matyti, kad atsakydamos į atitinkamą Komisijos prašymą Ispanijos valdžios institucijos 2007 m. liepos 23 d. raštu aiškiai patvirtino, kad perdavimo rūšis nėra vienas iš subsidijos suteikimo kriterijų, todėl buvo „galima subsidijuoti dekoderius, naudojamus skaitmeninei antžeminei televizijai, transliacijoms per kabelius [ar per] palydovą <...>“.

105 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad, kitaip nei aptariama priemonė, Sprendime *Sorija* nagrinėta priemonė galėjo būti taikoma visoms skaitmeninės televizijos signalo perdavimo technologijoms. Todėl kadangi faktai, kuriais grindžiamas ginčijamas sprendimas ir Sprendimas *Sorija*, yra akivaizdžiai skirtingi, ieškovė negali lyginti Komisijos tuose sprendimuose padarytų išvadų ir tvirtinti, kad ginčijamame sprendime padarytos išvados yra savavališkos. Vadinasi, argumentą dėl ginčijamo sprendimo savavališko pobūdžio Sprendimo *Sorija* atžvilgiu reikia atmesti kaip nepagrįstą.

106 Penkta, dėl argumento, kad nebuvo pažeistas vienodo skaitmeninės televizijos transliuotojų vertinimo principas ir kad bet kuriuo atveju galimas pažeidimas yra objektyviai pateisinamas, reikia padaryti toliau pateikiamas išvadas.

107 Viena vertus, dėl ieškovės argumento, kad palydovinė platforma kaip tik nebuvo aiškiai įtraukta dėl to, kad nebuvo nei šios rūšies pasiūlos, grindžiamos atviru standartu, nei mažiausios tikimybės, jog tokia pasiūla atsiras per trumpą aptariamos priemonės

taikymo laikotarpį, reikia pažymėti, kad, kaip ginčijamo sprendimo 164 konstatuojamojoje dalyje tvirtina Komisija, ji, neprieštaraujant šiuo klausimu ieškovei, konstatavo, kad tik 2004 m. ir pirmaisiais 2005 m. mėnesiais *Sky Italia* pradėjo pereiti prie „uždarų“ standartų technologijos. Todėl Bendrasis Teismas mano, kad Komisija toje konstatuojamojoje dalyje padarė teisingą išvadą, jog *Sky Italia* būtų galėjusi priimti kitą sprendimą, jeigu pagalbos priemonė būtų apėmusi ir palydovinę platformą.

108 Kita vertus, dėl ieškovės argumento, kad palydovinės televizijos rinkai buvo būdinga tai, jog joje veikė faktinį monopolį turinti įmonė *Sky Italia*, galinti neleisti patekti į rinką, reikia konstatuoti, kad šis argumentas yra nereikšmingas vertinant, ar aptariama priemonė iškraipo ar gali iškraipyti konkurenciją atitinkamoje rinkoje.

109 Šešta, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad ieškovės argumentas dėl to, kad Komisija pažeidė teisinio saugumo principą, yra akivaizdžiai nepagrįstas. Iš tikrųjų iš ginčijamo sprendimo, pavyzdžiui, jo 104, 135 ir 140 konstatuojamųjų dalių aiškiai matyti, kad aptariamos priemonės nesuderinamumas su bendrąja rinka yra glaudžiai susijęs su technologinio neutralumo principo pažeidimu. Be to, Bendrasis Teismas konstatuoja ir to neginčija ieškovė, kad iš ginčijamo sprendimo 36 konstatuojamosios dalies matyti, jog sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą Komisija išreiškė savo abejones dėl to, kad aptariama priemonė nepažeidžia technologinio neutralumo principo.

110 Remiantis prieš tai išdėstytais argumentais, reikia atmesti pirmojo ieškinio pagrindo ketvirtą dalį kaip nepagrįstą.

111 Tad, atsižvelgiant į 68, 79, 85 ir 110 punktuose padarytas išvadas, visą pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir akivaizdžia teisės klaida pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka

Dėl ieškinio 93–96 punktuose pateiktų argumentų priimtinumo

— Šalių argumentai

112 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, mano, kad ieškinio 93–96 punktuose ieškovės pateiktiems argumentams trūksta aiškumo. Iš tikrųjų ieškovė tik pateikė bendrą nuorodą į savo analizę dėl pagalbos nebuvimo. Be to, veiksnių, į kuriuos, ieškovės teigimu, esą neatsižvelgė Komisija, sąrašas susijęs su valstybės pagalbos buvimo, o ne jos suderinamumo su bendrąja rinka klausimu. Be to, ieškovė nepateikia jokių paaiškinimų dėl šių veiksnių ir nenurodo, kaip šie argumentai susiję su pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą atliekamu vertinimu. Dėl šių priežasčių ieškovės ieškinio 93–96 punktuose nurodyti argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

113 Ieškovė tvirtina, kad nors analizės yra skirtingos, atsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamas pagalbos buvimo, ar jos suderinamumo klausimas, jos yra techniškai susijusios. Todėl argumentais, susijusiais su pagalba, pagrindžiami su suderinamumu susiję ieškinio panaikinimo pagrindai ir tai neturi įtakos jų priimtinumui.

— Bendrojo Teismo vertinimas

114 Pirma, ieškinio 93–96 punktuose ieškovė teigia, kad taikydama EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Šiuo atžvilgiu ji daro nuorodą į savo analizę dėl pagalbos nebuvimo. Be to, ji teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija neanalizavo aptariamos priemonės ekonominio konteksto. Komisija nepažymėjo, pirma, kad pagal aptariamą priemonę buvo numatomos subsidijos Sąjungos remiamai technologijai, t. y. sąveiką užtikrinančiai ir interaktyviai atvirajai technologijai, skatinti, antra, kad subsidija atitiko šios technologijos nulemtas papildomas išlaidas, trečia, kad subsidijos atitiko Sąjungos rekomendacijas ir, ketvirta, kad subsidijos nesuteikė ekonominio pranašumo. Galiausiai Komisija neatsižvelgė į tai, kad konkurencijos rinkoje iškraipymą iš tikrųjų lėmė uždariems standartams palanki politika, kad egzistavo skirtumai tarp atvirų ir uždarų standartų, ir į tai, kad subsidijos kompensavo su įstatymo nustatytos pareigos įgyvendinimu susijusias papildomas išlaidas.

115 Antra, ieškinio 93–96 punktuose išdėstytuose paaiškinimuose, esančiuose 3.2 skyriaus a dalyje „Atsakovė padarė akivaizdžią vertinimo klaidą“, užuot pateikus argumentus, pagrindžiančius antrąjį ieškinio pagrindą, nurodomi argumentai, pagrindžiantys antrojo ieškinio pagrindo tris dalis, esančias 3.2 skyriaus b dalyje „Nuspręsdama, kad [aptariama] priemonė nesuderinama su bendrąja rinka, atsakovė viršijo savo diskrecijos ribas ir padarė akivaizdžią vertinimo klaidą vertindama faktus ir situaciją“.

116 Pavyzdžiui, ieškinio 96 punkte, kuris eina prieš 3.2 skyriaus b dalį, ieškovė teigia, kad teisingai neatlikusi ekonominio konteksto analizės Komisija padarė akivaizdžią aptariamos priemonės vertinimo klaidą ir, vadinasi, akivaizdžią klaidą, nusprendusi, kad ši priemonė nesuderinama su bendrąja rinka.

117 Remiantis šiomis pastabomis darytina išvada, kad Komisijos pagrindą dėl ieškinio 93–96 punktuose išdėstytų argumentų nepriimtinumo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su klaida nusprendus, kad aptariama priemonė neištaiso rinkos veikimo trūkumų

— Šalių argumentai

118 Ieškovė teigia, kad nusprendusi, jog aptariama priemonė nesuderinama su EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir nepakankamai išnagrinėjo atitinkamą rinką dėl toliau nurodomų keturių priežasčių.

119 Pirma, ji ginčija ginčijamame sprendime padarytą išvadą, jog aptariama priemonė netinkama dėl to, kad buvo nustatytas perėjimo prie skaitmeninės technologijos terminas. Ši išvada prieštarauja ne tik Komisijos pozicijai ankstesniuose sprendimuose dėl skaitmeninės antžeminės televizijos, bet ir rodo, kad Komisija tinkamai neįvertino rinkos veikimo trūkumų, susijusių su koordinavimo tarp rinkos subjektų problema.

120 Antra, ieškovė tvirtina, kad aptariama priemonė yra kompensacija už skaitmenizacijos išlaidas, kurių vartotojai turėjo patirti, kad galėtų įsigyti atviros technologijos interaktyvų ir sąveiką užtikrinantį dekoderį.

121 Trečia, ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime išorės veiksniai nepripažįstami rinkos veikimo trūkumu. Šiuo atžvilgiu Komisija ginčijamame sprendime savavališkai ir be jokio objektyvaus pateisinimo nusprendė, kad normalu, jog antžeminės televizijos transliuotojai subsidijuoja atviros technologijos dekoderius ir taip patiria parazitavimo išlaidų. Tačiau ieškovė neturėjo jokio intereso subsidijuoti dekoderius konkurentų naudai, nes galėjo ir toliau gauti pelną iš analoginės rinkos.

122 Be to, Komisija neatsižvelgė į tai, kad aptariama priemonė neiškraipo konkurencijos, bet greičiau skatina atvirų standartų ir sąveikos naudojimą, kaip tą numato Sąjungos rekomendacijos. Maža to, darydama nuorodą į A.8 priedą ieškovė teigia, kad Komisija nesuprato atitinkamos rinkos teisinio konteksto ir jos vystymosi. Galiausiai ieškovė kritikuoja tai, kad ginčijamame sprendime Komisija neatsižvelgė ir į išlaidas, susijusias su egzistavusiais teisiniais neaiškumais priskiriant dažnius, ir mano, kad Komisija padarė klaidą ginčijamo sprendimo 157 konstatuojamojoje dalyje pareiškusi, kad analoginės televizijos koncesijos buvo suteiktos be konkurso ir nenustačius terminų.

123 Ketvirta, ieškovė kaltina Komisiją dėl to, kad ji nesugebėjo įrodyti, kodėl aptariama priemonė nėra palanki inovacijoms, nors pripažino, kad ši priemonė leido iki bazinių dekoderių kainos lygio sumažinti sąveiką užtikrinančių dekoderių kainą.

124 Komisija tvirtina, kad ieškovės logika yra akivaizdžiai klaidinga ir paremta „iškreiptu“ ginčijamo sprendimo aiškinimu. Komisija aiškiai pripažino, kad aptariama priemone galėjo būti siekiama bendrojo intereso tikslo – pereiti prie skaitmeninės technologijos ir atvirų bei interaktyvių standartų joje naudojimo. Be to, ji kategoriškai neatmetė to, kad aptariama priemonė gali daryti poveikį tam tikriems rinkos veikimo trūkumams. Vis dėlto nė vienas iš šių argumentų negalėjo pateisinti palydovinės platformos neįtraukimo į subsidijos taikymo sritį.

— Bendrojo Teismo vertinimas

125 Pirma, kvestionuodama Komisijos vertinimą, kad subsidijos skaitmeniniams dekoderiams įsigyti nebuvo būtinos norint ištaisyti koordinavimo tarp rinkos subjektų problemą dėl to, kad ji jau buvo išspręsta, nes buvo nustatytas terminas pereiti prie skaitmeninės technologijos, ieškovė nurodo EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimą. Kad pagalba būtų suderinama su bendrąja rinka EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto prasme, ja turi būti siekiama bendrojo intereso tikslo ir ji turi būti būtina ir proporcinga šio tikslo atžvilgiu. Bendrojo intereso tikslas, kurio esą siekiama aptariama priemone, yra pašalinti rinkos veikimo trūkumus, susijusius su koordinavimo tarp rinkos subjektų problema, kuri trukdo plėtoti skaitmeninį transliavimą. Nesant reikalo nagrinėti, ar, kaip tvirtina ieškovė, Komisija Sprendime *Sorija* laikėsi kitokios pozicijos nei ankstesniuose sprendimuose, Bendrasis Teismas mano, kad šiuo atveju privalomas terminas pereiti prie skaitmeninės technologijos gali išspręsti koordinavimo tarp subjektų problemą, todėl subsidija skaitmeniniams dekoderiams įsigyti nebuvo būtina.

126 Iš tikrųjų, kaip Komisija pabrėžia ginčijamo sprendimo 146 konstatuojamojoje dalyje, rinkoje jau veikiantys televizijos transliuotojai įstatymu numatyto termino nutraukti transliavimą analoginiu būdu nustatymą turėjo laikyti neginčijamu faktu ir pradėti kurti naujas komercines strategijas. Bet kuriuo atveju, kaip pažymėta ginčijamo sprendimo 147 konstatuojamojoje dalyje, atsižvelgiant į skaitmeninės televizijos Italijoje svarbą, rizika, kad dėl koordinavimo tarp subjektų problemos nebus pasiektas kritinis vartotojų skaičius, nebuvo tokia, kad komercinės veiklos subjektai nebūtų sugebėję su ja susidoroti.

127 Antra, dėl argumento, kad aptariama priemonė buvo kompensacija vartotojams, reikia pažymėti, kad šis argumentas, kaip ginčijamo sprendimo 148 konstatuojamojoje dalyje pabrėžia Komisija, nors ir pateisina vartotojams suteikiamą pagalbą, vis dėlto nepateisina diskriminacijos tarp įvairių platformų, nes vartotojų nereikia orientuoti į skaitmeninę platformą, kaip tai daroma aptariamos priemonės atveju. Taigi šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

128 Trečia, ieškovės teiginys, kad ginčijamame sprendime Komisija išorės veiksnių nepripažino rinkos veikimo trūkumu, yra neteisingas. Iš tikrųjų ginčijamo sprendimo 160 konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai pripažįsta perėjimo prie skaitmeninės technologijos nulemtų išorės veiksnių buvimą bei dėl to galinčias atsirasti parazitavimo problemas. Vis dėlto, kaip šioje konstatuojamojoje dalyje pabrėžia Komisija, šios aplinkybės negali pateisinti fakto, kad pagalba antžeminei televizijai skirta selektyviai ir netaikoma palydovinei platformai. Todėl šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

129 Ketvirta, ieškovės argumentas, kad Komisija nesugebėjo įrodyti, jog aptariama priemonė nėra palanki inovacijoms, turi būti atmestas dėl tų pačių priežasčių. Tiesa,

ginčijamo sprendimo 162 konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai pripažino, kad priemonė leido interaktyvių dekoderių kainą sulyginti su paprastesnių modelių, netinkamų interaktyvioms paslaugoms, kainomis. Vis dėlto, net jei naudojant interaktyvius ir sąveiką užtikrinančius dekoderius aptariama priemonė skatina inovacijas, toks skatinimas, kaip matyti iš šio sprendimo 57 ir 60 punktų, negali pateisinti to, kad aptariama priemonė negali būti taikoma palydovinėms platformoms.

130 Remiantis visais šiais argumentais darytina išvada, kad antrojo ieškinio pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su klaida nusprendus, kad aptariama priemonė nebuvo būtina ir proporcinga priemonė siekiant ištaisyti rinkos veikimo trūkumus

— Šalių argumentai

131 Ieškovė teigia, kad nusprendusi, jog aptariama priemonė nebuvo būtina ir proporcinga siekiant ištaisyti rinkos veikimo trūkumus, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Konkrečiai dėl priemonės proporcingumo ieškovė tvirtina, pirma, kad ji buvo susijusi su papildomomis sąsajos ir interaktyvumo užtikrinimo išlaidomis bei

išlaidomis, kurių ji patyrė vykdydama įstatymo nustatytas pareigas, ir, antra, kad ši priemonė buvo laikina, nes ją nustota taikyti 2005 m. gruodžio 1 d.

132 Komisija tvirtina, kad ieškovės argumentus reikia atmesti kaip nepagrįstus, nes jais neatsižvelgiama į technologinio neutralumo principą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

133 Net jei ieškovės teiginiai, kad aptariama priemonė buvo būtina ir proporcinga siekiant ištaisyti rinkos veikimo trūkumus, būtų teisingi, ši aplinkybė negalėtų pateisinti to, kad aptariama priemonė negali būti taikoma palydovinėms platformoms.

134 Kadangi Komisija nusprendė, kad pagalba nesuderinama su bendrąja rinka būtent dėl technologinio neutralumo nebuvimo, argumentus, pagrindžiančius antrojo ieškinio pagrindo antrą dalį, reikia atmesti.

135 Remiantis visais šiais argumentais, antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 253 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

136 Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas ir todėl jis prieštarauja EB 253 straipsniui tiek valstybės pagalbos buvimo, tiek ir jos suderinamumo su bendrąja rinka atžvilgiu.

137 Dėl pagalbos buvimo ieškovė Komisiją kaltina, be kita ko, kad ji nepaaiškino tikrosios konkurencijos bendrojoje rinkoje iškraipymo ar galėjimo ją iškraipyti priežasties. Iš tikrųjų, pirma, Komisija iš pat pradžių teisingai neapibūdino atitinkamos rinkos ir situacijos joje. Antra, ginčijamame sprendime Komisija nenagrinėjo, ar iškraipymas yra realus, ar tikėtinas. Be to, ji nemotyvavo priežasčių, dėl kurių ji į aptariamos priemonės naudos gavėjų kategoriją neįtraukė dekoderių gamintojų. Galiausiai ji, be kita ko, nepakankamai motyvavo tariamą auditorijos sukūrimą bei įsiskverbimą tariamai mažesnėmis sąnaudomis į mokamos televizijos rinką.

138 Ginčijamame sprendime analizuojant galimą aptariamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka nenurodoma, ar problema yra tai, kad tariamai nebuvo laikomasi technologinio neutralumo principo, ar tai, kad į mokamos televizijos rinką esą įsiskverbiama mažesnėmis sąnaudomis.

139 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, mano, kad jos sprendimas yra pakankamai motyvuotas ir atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus.

Bendrojo Teismo vertinimas

140 Pirma, reikia priminti, kad pagal teismų praktiką ieškinio pagrindas, susijęs su EB 253 straipsnio pažeidimu, skiriasi nuo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida. Iš tikrųjų pirmasis pagrindas dėl nepakankamo motyvavimo ar nemotyvavimo susijęs su esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu bei yra viešuoju interesu grindžiamas ieškinio pagrindas, kuriuo turi remtis teismas, o antrasis pagrindas dėl sprendimo teisėtumo susijęs su teisės normos dėl Sutarties taikymo pažeidimu ir teismas jį gali nagrinėti, tik jei ieškovas remiasi šiuo pagrindu. Todėl pareiga motyvuoti ir motyvavimo pagrįstumas yra du skirtingi klausimai (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 67 punktas).

141 Antra, pagal nusistovėjusią teismo praktiką motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai parodyti institucijos argumentus, kad, pirma, suinteresuotieji asmenys galėtų žinoti jos pateisinimą tam, kad turėtų galimybę apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas yra pagrįstas, ir, antra, teismas galėtų vykdyti priimtos priemonės teisėtumo kontrolę (šio sprendimo 140 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 63 punktas; 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją*, T-228/99 ir T-233/99, Rink. p. II-435, 278 punktas ir 2004 m. sausio 14 d. Sprendimo *Fleuren Compost prieš Komisiją*, T-109/01, Rink. p. II-127, 119 punktas).

142 Be to, nereikalaujama, kad motyvuose būtų tiksliai nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes tai, ar akto motyvavimas tenkina EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet taip pat į jo priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (2001 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-17/99, Rink. p. I-2481, 36 punktas; 2000 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alzetta ir kt. prieš Komisiją*, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ir T-23/98, Rink. p. II-2319, 175 punktas ir šio sprendimo 141 punkte minėto Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją* 279 punktas).

143 Konkrečiai Komisija neprivalo išreikšti nuomonės dėl visų suinteresuotųjų asmenų jai pateiktų argumentų, tačiau sprendimo ekonomijos sumetimais pakanka išdėstyti tik esminius faktus ir teisines pastabas (1995 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Siemens prieš Komisiją*, T-459/93, Rink. p. II-1675, 31 punktas ir 141 punkte minėto Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją* 280 punktas). Taip pat Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Komisija neprivalo pateikti nuomonės dėl akivaizdžiai nesvarbių, nereikšmingų ar aiškiai antrinių aplinkybių (140 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 64 punktas).

144 Trečia, motyvavimo pareiga, taikoma priemonę kvalifikuojant kaip pagalbą, reikalauja, kad būtų nurodytos priežastys, dėl kurių Komisija mano, jog aptariama priemonė patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį (šio sprendimo 141 punkte minėto Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją* 281 punktas).

145 Ketvirta, kalbant apie konkurencijos bendrojoje rinkoje iškraipymą, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, nors Komisija savo sprendimo motyvuose turi bent jau nurodyti aplinkybes, kuriomis buvo suteikta pagalba, jei jos leidžia įrodyti, kad pagalba gali paveikti prekybą tarp valstybių narių ir iškreipti konkurenciją

bei kelti grėsmę, kad ji bus iškraipyta, ji neprivalo atlikti realios atitinkamų rinkų ekonominės situacijos analizės įmonių pagalbos gavėjų rinkos dalies atžvilgiu, įmonių konkurenčių pozicijos atžvilgiu ir esamos prekybos tarp valstybių narių atžvilgiu. Be to, neteisėtai suteiktos pagalbos atveju Komisija neprivalo įrodyti realaus šios pagalbos poveikio konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių. Jei iš tiesų taip būtų, toks reikalavimas būtų naudingas valstybėms narėms, kurios skyrė neteisėtą pagalbą, o ne toms, kurios apie pagalbą informuoja vykstant planavimo etapui (šiuo klausimu žr. 2000 m. rugsėjo 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CETM prieš Komisiją*, T-55/99, Rink. p. II-3207, 100 ir 102–103 punktus; 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *HAMSA prieš Komisiją*, T-152/99, Rink. p. II-3049, 225 punktą ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01, Rink. p. II-2717, 215 punktą).

146 Komisijai pakanka nustatyti, kad nagrinėjama pagalba gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją, tačiau ji neprivalo apibrėžti aptariamos rinkos ir analizuoti jos struktūros bei atsirandančių konkurencijos santykių (žr. 2006 m. rugsėjo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Italija ir Wam prieš Komisiją*, T-304/04 ir T-316/04, nepaskelbtas Rinkinyje, 64 punktą ir 2009 m. vasario 11 d. Sprendimo *Iride ir Iride Energia prieš Komisiją*, T-25/07, Rink. p. II-245, 109 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

147 Atsižvelgiant į šią teismo praktiką reikia išnagrinėti, ar Komisija pakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą.

148 Visų pirma dėl argumento, jog ginčijamas sprendimas yra nemotyvuotas tiek, kiek jis susijęs su konkurencijos iškraipymo ar tikėtino iškraipymo įrodymu, Bendrasis Teismas pažymi, kad ginčijamo sprendimo 102–114 konstatuojamosiose dalyse Komisija nagrinėja aptariamos priemonės poveikį konkurencijai ir prekybai tarp valstybių narių.

149 Pirma, dėl aptariamos priemonės poveikio konkurencijai reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 102–111 konstatuojamosiose dalyse Komisija nagrinėjo aptariamos priemonės poveikį konkurencijai transliuotojų atžvilgiu. Todėl ginčijamo sprendimo 105 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad ji linkusi laikytis savo sprendime dėl formalios tyrimo procedūros pradėjimo išreikštos pozicijos, kad antžeminių tinklų transliuotojams ir operatoriams suteiktas pranašumas daro žalą kitokias platformas naudojantiems transliuotojams.

150 Siekdama šiuo atžvilgiu pagrįsti tokią poziciją ir įrodyti pagal EB 87 straipsnio 1 dalį, kad aptariama priemonė gali iškraipyti konkurenciją suteikdama atrankinio pobūdžio pranašumą, Komisija ginčijamo sprendimo 106 konstatuojamojoje dalyje nusprendė, jog egzistuoja tam tikras mokamos skaitmeninės antžeminės televizijos ir per palydovą prieinamos televizijos pakeičiamumo laipsnis. Tokiomis aplinkybėmis ji nusprendė, kad „kai tik antžeminė skaitmeninė platforma bus sėkmingai įvesta ir įsitvirtins rinkoje su mokamos televizijos paslaugomis, taip pat dėl subsidijų dekoderiams, ji galės pradėti konkuruoti su analoginėmis paslaugomis, teikiamomis naudojant alternatyvias platformas“.

151 Be to, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad ginčijamo sprendimo 107 konstatuojamojoje dalyje Komisija bandė pagrįsti savo išvadą remdamasi kitose valstybėse narėse pastebėtais reiškiniais.

152 Be to, ginčijamo sprendimo 109 konstatuojamojoje dalyje ji priminė, kad pati *Autorità garante della concorrenza e del mercato* (Konkurencijos ir rinkos užtikrinimo institucija) manė, kad skirtingų platformų tipus naudojantys transliuotojai gali būti laikomi potencialiais konkurentais Italijos mokamos televizijos rinkoje.

153 Be to, ginčijamo sprendimo 111 konstatuojamojoje dalyje Komisija, pirma, rėmėsi studija, kurioje netiesiogiai patvirtinama, kad patekimas į mokamos televizijos rinką mažesnėmis sąnaudomis iškraipo konkurenciją, antra, pažymėjo, kad *Sky Italia* nurodyti skaičiai irgi gali pagrįsti nuomonę, jog mokamos televizijos rinkoje yra tam tikros konkurencijos.

154 Galiausiai reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 108 konstatuojamojoje dalyje Komisija ypač atkreipė dėmesį į tai, jog aptariama priemonė buvo suteikta kritiniame etape, t. y. tada, kai daugelis antžeminės analoginės televizijos žiūrovų turėjo susiduriti su perėjimu prie skaitmeninės televizijos ir galėjo rinktis investuoti į antžeminės transliacijos arba į palydovinės transliacijos dekoderio prietaisą.

155 Remiantis visais šiais argumentais, darytina išvada, kad Komisija nepažeidė pareigos motyvuoti aptariamos priemonės poveikį konkurencijai.

156 Antra, dėl aptariamos priemonės poveikio prekybai tarp valstybių narių pažymėtina, kad iš ginčijamo sprendimo 113 ir 114 konstatuojamųjų dalių matyti, jog Komisija manė, kad transliacijos paslaugų ir tinklo paslaugų rinkos yra atviros tarptautinei konkurencijai ir kadangi atrankiniu būdu palaikomi tam tikri tinklo operatoriai arba transliuotojai, konkurencija yra iškreipiama, pakenkiant ekonominės veiklos vykdytojams, kurie galėtų būti iš kitų valstybių narių. Taigi Komisija nusprendė, kad aptariama priemonė daro poveikį prekybai tarp valstybių narių.

157 Atsižvelgiant į šio sprendimo 145 ir 146 punktuose primintą teismo praktiką, reikia manyti, kad Komisija tinkamai motyvavo ginčijamą sprendimą dėl to, ar aptariama priemonė gali daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių.

158 Maža to, net jei ieškovė būtų daug bendriau tvirtinusi, kad buvo pažeistas EB 253 straipsnis ginčijamame sprendime Komisijai aptariamą priemonę kvalifikavus kaip valstybės pagalbą EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, Bendrasis Teismas pažymi, kad tame sprendime Komisija nagrinėjo, ar tenkinamos visos šioje nuostatoje numatytos sąlygos. Iš tikrųjų, pirma, ginčijamo sprendimo 80 konstatuojamojoje dalyje ji išnagrinėjo, ar aptariama priemonė buvo suteikta iš valstybės išteklių. Antra, ginčijamo sprendimo 81–101 konstatuojamosiose dalyse ji išnagrinėjo, ar aptariama priemonė suteikia atrankinio pobūdžio ekonominį pranašumą pagalbos gavėjams. Trečia, ginčijamo sprendimo 102–112 konstatuojamosiose dalyse ji nagrinėjo, ar aptariama priemonė iškraipo ar gali iškraipyti konkurenciją. Galiausiai, ketvirta, ginčijamo sprendimo 113 ir 114 konstatuojamosiose dalyse Komisija įvertino, ar aptariama priemonė gali daryti poveikį prekybai tarp valstybių narių.

159 Antra, ieškovė kaltina Komisiją dėl to, kad ši ginčijamame sprendime nenurodė, ar priežastis, dėl kurios ji aptariamą priemonę pripažino nesuderinama su bendrąja rinka, susijusi su technologinio neutralumo kriterijaus laikymusi, ar tariamu įsiskverbimu mažesnėmis sąnaudomis į mokamos televizijos rinką. Šiuo atžvilgiu pakanka priminti, kad, kaip Bendrasis Teismas nusprendė šio sprendimo 109 punkte, iš ginčijamo sprendimo ir ypač jo 104, 135 ir 140 punktų aiškiai matyti, jog aptariamos priemonės nesuderinamumas su bendrąja rinka yra glaudžiai susijęs su technologinio neutralumo principo pažeidimu ir jog sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą Komisija išreiškė savo abejones dėl aptariama priemone daromo technologinio neutralumo principo pažeidimo naudos. Todėl ir šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

160 Trečia, Komisija pakankamai teisiškai motyvavo ginčijamą sprendimą dekoderių gamintojų situacijos atžvilgiu. Iš tikrųjų dėl pagalbos buvimo ginčijamo sprendimo 120–123 konstatuojamosiose dalyse Komisija, priminusi pradedant formalią tyrimo procedūrą turėtas abejones, konstatavo, kad neįmanoma visiškai atmesti konkurencijos iškraipymo dekoderių gamintojų lygmeniu galimybės. Vis dėlto ji pridūrė, kad gamintojų atžvilgiu aptariama priemonė yra bet kuriuo atveju suderinama su bendrąja

rinka. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 168 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino, kad aptariama priemonė turi būti laikoma būtina ir proporcinga siekiant bendrojo intereso tikslo, nes ja gali pasinaudoti visi dekoderių gamintojai, įskaitant ir įsikūrusius kitose valstybėse narėse.

161 Todėl reikia manyti, kad nuspręsdama, jog aptariama priemonė patenka į EB 87 straipsnio 1 dalies taikymo sritį ir yra nesuderinama su EB sutartimi, Komisija tinkamai motyvavo ginčijamą sprendimą.

162 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad ginčijamas sprendimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus. Todėl trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio ir teisėtų lūkesčių bei teisinio saugumo principų pažeidimu

Šalių argumentai

163 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime pažeidžiamas Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnis, nes šiame straipsnyje numatoma, jog Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarauja bendrajam Bendrijos teisės principui.

164 Visų pirma, ginčijamame sprendime pažeidžiamas teisėtų lūkesčių principas, nes dėl ypatingų aplinkybių ieškovė manė, kad aptariama priemonė nėra valstybės pagalba.

165 Šiuo atžvilgiu ieškovė teigia, pirma, kad ji teisėtai tikėjo, jog aptariama priemonė atitinka Komisijos vykdomą skaitmeninės technologijos skatinimo politiką, nes 2004 m. liepos 30 d. Komunikato COM (2004) 541 galutinis dėl skaitmeninės interaktyviosios televizijos paslaugų sąveikos (toliau – komunikatas) 3.4.2 punkte ji pažymėjo, kad tiesioginis vartotojų subsidijavimas yra viena iš priemonių, kuria valstybės narės gali skatinti įsigyti interaktyvius ir sąveiką užtikrinančius dekoderius, juo labiau kad šiame komunikate buvo konkreti nuoroda į Italijos subsidijas.

166 Antra, kadangi netiesioginių valstybės pagalbos gavėjų sąvoka dar nebuvo aiškiai apibrėžta teismo praktikoje, negalima teisėtai tikėtis, kad rūpestingas ūkio subjektas manytų, jog dėl vartotojams skirtos pagalbos jis taptų ne tik netiesioginiu, bet ir vieninteliu tokios pagalbos gavėju, neatsižvelgiant į bet kokius kitus potencialius netiesioginius gavėjus. Ieškovė šiuo atžvilgiu teigia, kad visi kiti potencialūs naudos gavėjai taip pat turėjo būti laikomi netiesioginiais naudos gavėjais su visomis iš to kylančiomis pasekmėmis, kiek tai susiję su pagalbos grąžinimu.

167 Antra, ginčijamame sprendime pažeidžiamas ir teisinio saugumo principas, nes ginčijamo sprendimo 191–205 punktuose pasiūlytas apskaičiavimo metodas, kuriuo siekiama nustatyti grąžintinos pagalbos sumą, nėra nei veiksmingas, nei skaidrus, nei adekvatus. Pirma, sunku ir net neįmanoma nustatyti vieno iš šio metodo parametrų, t. y. papildomų žiūrovų, kuriuos vien aptariamos priemonės priėmimas paskatino pasirinkti mokamą televiziją, skaičiaus, tikslią vertę. Šiuo atžvilgiu Komisija neįrodė,

kad klientai pirko subsidijuojamus dekoderius, kad galėtų naudotis mokamos televizijos paslaugomis. Antra, labai sunku skaitine išraiška įvertinti pagalbos dydį bei jos palūkanas. Šiuo atžvilgiu Komisija turėjo bent jau išnagrinėti pasiūlytą modelį ir galbūt palyginti jį su kitais galimais modeliais, ypač atsižvelgiant į tai, kad nė viena procedūros šalis negalėjo skaitine išraiška vienaip ar kitaip įvertinti pagalbos dydžio.

168 Komisija, palaikoma *Sky Italia*, mano, kad ieškovės argumentai dėl pagalbos įvertinimo skaitine išraiška yra labiau susiję su ginčijamo sprendimo vykdymu, o ne su jo teisėtumu. Todėl jie turėtų būti atmesti kaip nepriimtini. Be to, ginčijamame sprendime laikomasi bendrųjų Bendrijos teisės teisėtų lūkesčių apsaugos ir teisinio saugumo principų. Todėl pagal Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnį Komisija turėjo nurodyti išieškoti pagalbą.

Bendrojo Teismo vertinimas

169 Iš pradžių reikia priminti, kad neteisėtai suteiktos pagalbos panaikinimas nurodant ją susigrąžinti yra logiška jos neteisėtumo konstatavimo pasekmė. Iš tikrųjų valstybei narei nustatyta pareiga panaikinti Komisijos nesuderinama su bendrąja rinka pripažintą pagalbą siekiama atkurti prieš tai buvusią padėtį [žr. 2003 m. rugpjūčio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *P & O European Ferries (Vizcaya) ir Diputación Foral de Vizcaya prieš Komisiją*, T-116/01 ir T-118/01, Rink. p. II-2957, 223 punktą ir

nurodytą teismo praktiką], kad naudos gavėjas netektų pranašumo, kuriuo jis faktiškai pasinaudojo, savo konkurentų atžvilgiu (žr. 2002 m. kovo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-310/99, Rink. p. I-2289, 99 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-277/00, Rink. p. I-3925, 75 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

170 Toliau reikia pažymėti, kad, kaip numatoma Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalyje, jeigu esant neteisėtai pagalbai priimamas neigiamas sprendimas, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo. Tačiau šioje nuostatoje numatoma, kad Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.

171 Šioje byloje ieškovė tvirtina, kad pagalbos išieškojimas prieštarautų teisėtų lūkesčių apsaugos principui ir teisinio saugumo principui.

172 Visų pirma dėl tariamo teisėtų lūkesčių apsaugos principo reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką teisė remtis teisėtų lūkesčių apsauga, kuri yra pagrindinis principas, suteikiama kiekvienam asmeniui, esančiam tokioje situacijoje, kai administracija, suteikdama jam konkrečių garantijų, sukėlė pagrįstų lūkesčių. Tokias garantijas, neatsižvelgiant į jų pateikimo formą, sudaro tiksli, nesąlyginė ir tikrovę atitinkanti informacija iš kompetentingų ir patikimų šaltinių (1998 m. liepos 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mellett prieš Teisingumo Teismą*, T-66/96 ir T-221/97, Rink. VT p. I-A-449 ir II-1305, 104 ir 107 punktai). Tačiau šio principo pažeidimu negalima remtis tuo atveju, kai administracija tikslių garantijų nesuteikė (2000 m. sausio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mehibas Dordtselaan prieš Komisiją*, T-290/97, Rink. p. II-15, 59 punktas ir 2003 m. kovo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Innova Privat-Akademie prieš Komisiją*, T-273/01, Rink. p. II-1093, 26 punktas).

173 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką valstybės pagalbos srityje, atsižvelgiant į imperatyvų Komisijos vykdomos pagalbos kontrolės pagal EB 88 straipsnį pobūdį, pagalbą gaunančios įmonės iš principo gali turėti teisėtų lūkesčių dėl pagalbos teisėtumo tik tuomet, jei ji buvo suteikta laikantis procedūros. Rūpestingas ūkio subjektas paprastai turi galimybę įsitikinti, ar šios procedūros buvo laikomasi, net jei sprendimo suteikti pagalbą neteisėtumas priskirtinas suinteresuotajai valstybei ir jo atšaukimas pažeistų sąžiningumo principą (žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Italija ir Brandt Italia prieš Komisiją*, T-239/04 ir T-323/04, Rink. p. II-3265, 154 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

174 Tačiau ieškovė teigia, kad šiuo atveju dvi ypatingos aplinkybės sukėlė jos teisėtus lūkesčius dėl aptariamos priemonės teisėtumo.

175 Pirma, ji nurodo komunikato 3.4.2. punktą, kuriame aiškiai nurodyta aptariama priemonė ir teigiama, kad valstybės narės gali teikti vartojimo subsidijas.

176 Priešingai nei teigia ieškovė, komunikato 3.4.2 punkte esantis teiginys nėra Komisijos patikinimas, kad aptariama priemonė yra teisėta. Atvirkščiai, kadangi šiame punkte Komisija aiškiai teigia, kad „tokios vartojimo subsidijos neturi daryti jokios įtakos technologijų atžvilgiu, apie jas turi būti pranešta, ir jos turi atitikti valstybės paramos gavimo taisykles“, komunikatas negalėjo sukelti rūpestingo ūkio subjekto pagrįstų lūkesčių, kad aptariama priemonė yra suderinama su valstybės pagalbai taikomomis taisyklėmis. Iš tikrųjų rūpestingas ūkio subjektas turėjo žinoti ne tik, kad aptariama priemonė nebuvo neutrali technologijos atžvilgiu, bet ir kad apie ją nebuvo pranešta Komisijai ir neišduotas leidimas ją teikti.

177 Antra, ieškovės argumentą, jog netiesioginis pagalbos pobūdis taip pat yra ypatinga aplinkybė, galėjusi sukelti teisėtų lūkesčių, irgi reikia atmesti. Iš tikrųjų, kaip ir bet koks kitas protingas ūkio subjektas, ieškovė turėjo žinoti, kad pagalbos netiesioginis pobūdis neturi jokios reikšmės jos išieškojimui. Šiuo atžvilgiu reikia ypač pabrėžti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, kaip išplaukia iš EB 87 straipsnio 2 dalies a punkto, pagalba vartotojams yra gerai žinoma pagalbos, kurios potencialūs gavėjai yra netiesioginiai, forma; apie tokią pagalbą, kaip ir visų kitų pagalbos formų atveju, turi būti pranešta ir jai turi būti išduotas leidimas.

178 Taigi argumentą dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

179 Antra, dėl tariamo teisinio saugumo principo pažeidimo reikia pažymėti, kad jis reikalauja teisės aktų aiškumo ir tikslumo bei juo siekiama užtikrinti, kad Bendrijos teisės reglamentuojamas situacijas ir teisinius santykius būtų galima numatyti (2005 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Airija prieš Komisiją*, C-199/03, Rink. p. I-8027, 69 punktas).

180 Šis principas yra pažeistas, nes, pirma, sunku ir net neįmanoma nustatyti vieno iš ginčijamame sprendime naudoto apskaičiavimo metodo parametrų, t. y. papildomų žiūrovų, kuriuos aptariama priemonė paskatino pasirinkti mokamą televiziją, skaičiaus, tikslią vertę ir, antra, labai sunku skaitine išraiška įvertinti pagalbos dydį ir palūkanas.

181 Vis dėlto reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką jokia Bendrijos teisės nuostata nereikalauja, kad Komisija, nurodydama grąžinti su bendrąja rinka nesuderinama paskelbtą pagalbą, nustatytų tikslią grąžintinos pagalbos sumą. Iš tikrųjų pakanka, kad Komisijos sprendime būtų pateikta informacija, leidžianti jo adresatui be pernelyg didelių sunkumų pačiam nustatyti šią sumą (2005 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-415/03, Rink. p. I-3875,

39 punktas; 2007 m. spalio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-441/06, Rink. p. I-8887, 29 punktas ir 2008 m. vasario 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-419/06, nepaskelbtas Rinkinyje, 44 punktas).

182 Be to, vėl remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nesant Bendrijos nuostatų atitinkamoje srityje, su bendrąją rinka nesuderinama pripažinta pagalba turi būti išieškoma pagal nacionalinėje teisėje numatytą tvarką. Ginčus dėl šio pagalbos išieškojimo turi spręsti tik nacionalinis teismas (žr. 2006 m. gegužės 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuwait Petroleum (Nederland) prieš Komisiją*, T-354/99, Rink. p. II-1475, 68 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

183 Galiausiai reikia pridurti, kad valstybei narei nustatyta pareiga apskaičiuoti tikslią grąžintinos pagalbos sumą yra dalis platesnės pareigos sąžiningai bendradarbiauti, abipusiai siejančios Komisiją ir valstybes nares įgyvendinant Sutarties taisykles valstybės pagalbos srityje (šio sprendimo 69 punkte minėto Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją* 91 punktas).

184 Iš šio sprendimo 181–183 punktuose nurodytų teismo sprendimų matyti, kad nacionalinis teismas, jei į jį kreipiamasi, turi nuspręsti dėl valstybės pagalbos, kurią Komisija nurodė susigrąžinti, dydžio, prireikus prieš tai pateikęs Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą.

185 Vadinasi, ieškovės argumentą dėl tariamo teisinio saugumo principo pažeidimo reikia atmesti kaip nepagrįstą.

186 Atsižvelgiant į šio sprendimo 178 ir 185 punktuose padarytas išvadas, ketvirtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

187 Galiausiai, kadangi nė vienas iš ieškinį pagrindžiančių pagrindų nėra pagrįstas, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

188 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija ir *Sky Italia* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir ieškovė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Mediaset SpA* padengti savo, Europos Komisijos ir *Sky Italia Srl.* bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2010 m. birželio 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės ..... II - 2349

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 2354

Dėl ieškinio A.8 priedo priimtinumo ..... II - 2355

Šalių argumentai ..... II - 2355

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2356

Dėl į proceso kalbą neišverstų ieškinio priedų priimtinumo ..... II - 2358

Šalių argumentai ..... II - 2358

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2359

Dėl ieškinio pagrindų ..... II - 2361

Dėl ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida apibrėžiant 2004 m. Finansų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, priimtinumo ..... II - 2362

Šalių argumentai ..... II - 2362

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2363

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu ..... II - 2364

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su ekonominio pranašumo nebuvimu ..... II - 2364

— Šalių argumentai ..... II - 2364

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2366

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su netiesioginio naudos gavėjo sąvoka ..... II - 2370

— Šalių argumentai ..... II - 2370

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2372

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo trečios dalies, susijusios su aptariamos priemonės neatrankiniu pobūdžiu ..... II - 2373

— Šalių argumentai ..... II - 2373

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2374

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo ketvirtos dalies, susijusios su konkurencijos iškraipymu ..... II - 2375

— Šalių argumentai ..... II - 2375

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2379

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida ir akivaizdžia teisės klaida pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą vertinant nagrinėjamos priemonės suderinamumą su bendrąja rinka ..... II - 2383

Dėl ieškinio 93–96 punktuose pateiktų argumentų priimtinumo ..... II - 2383

— Šalių argumentai ..... II - 2383

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2384

Dėl antrojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su klaida nusprendus, kad aptariama priemonė neištaiso rinkos veikimo trūkumų ..... II - 2385

— Šalių argumentai ..... II - 2385

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2387

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su klaida nusprendus, kad aptariama priemonė nebuvo būtina ir proporcinga priemonė siekiant ištaisyti rinkos veikimo trūkumus ..... II - 2389

— Šalių argumentai ..... II - 2389

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2390

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 253 straipsnio pažeidimu ..... II - 2391

Šalių argumentai..... II - 2391

Bendrojo Teismo vertinimas..... II - 2392

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio ir teisėtų lūkesčių bei teisinio saugumo principų pažeidimu ..... II - 2398

Šalių argumentai..... II - 2398

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 2400

Dėl bylinėjimosi išlaidų..... II - 2405